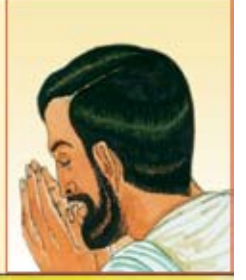

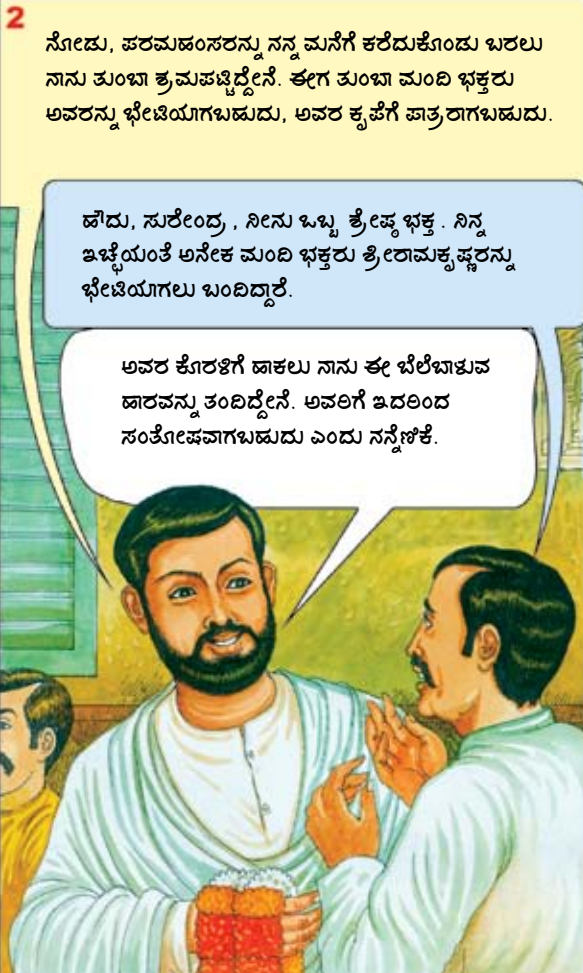
ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆ

ಕಥೆ : ಸ್ವಾಮಿ ವಿಮೂರ್ತಾನಂದ

ಚಿತ್ರ : ಪದ್ಮವಾಸನ್

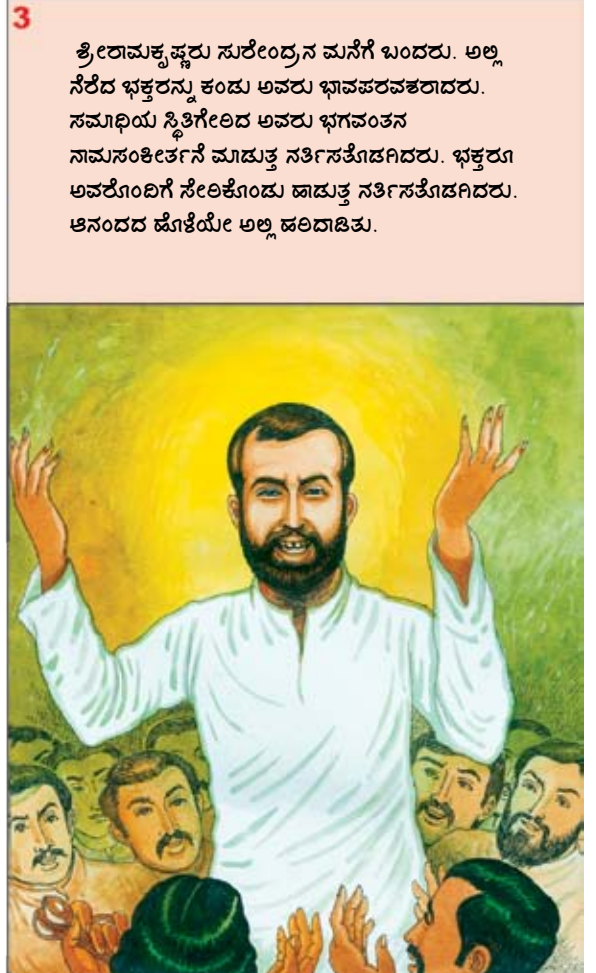
ಒಂದು ಸಲ ಸುರೇಂದ್ರನಾಥ ಮಿತ್ರನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ. ಅವನು ಮೊದಲು ಕುಡುಕನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಪ್ರೀತಿ ಅವನನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿತು. ಆದರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಜಂಭ, ಅಡಂಕಾರಗಳು ಇನ್ನೂ ಇದ್ದವು.

ನೋಡು, ಪರಮಹಂಸರನ್ನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ನಾನು ತುಂಬಾ ಶ್ರಮಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ತುಂಬಾ ಮಂದಿ ಭಕ್ತರು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬಹುದು, ಅವರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬಹುದು.

ಹೌದು, ಸುರೇಂದ್ರ, ನೀನು ಒಳ್ಳೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತ. ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

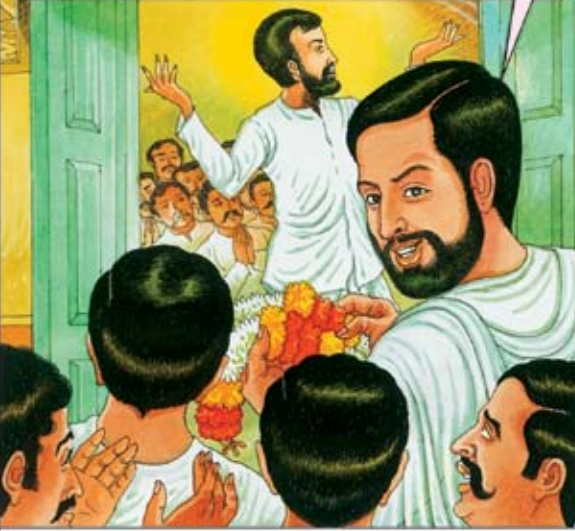
ಅವರ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಲು ನಾನು ಈ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಹಾರವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನೆಣಕೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸುರೇಂದ್ರನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಭಾವಪರವಶರಾದರು. ಸಮಾಧಿಯ ಸಿಂಹಿಗೇರಿದ ಅವರು ಭಗವಂತನ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತ ನರ್ತಿಸತೊಡಗಿದರು. ಭಕ್ತರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ನೇರಿಕೊಂಡು ಹಾಡುತ್ತ ನರ್ತಿಸತೊಡಗಿದರು. ಆನಂದದ ಟಿಂಕರೇ ಅಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡಿತು.

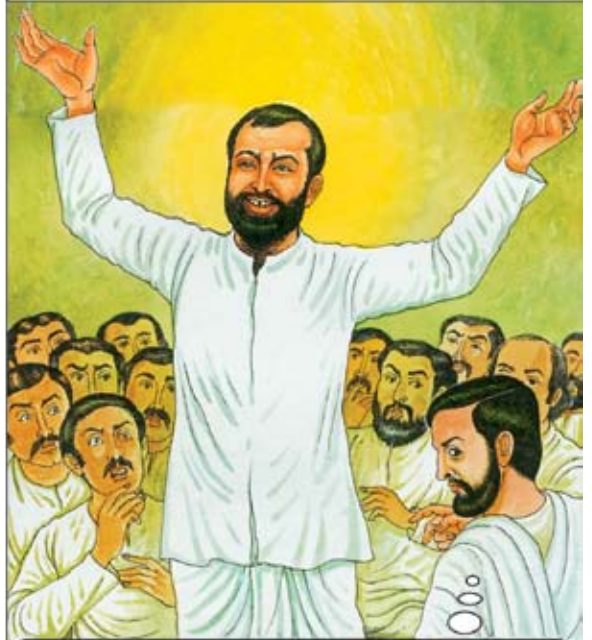
4 ಸುರೇಂದ್ರ ಹಾರವನ್ನು ತಂದ..

ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಬನ್ನಿ ಜೊತೆಗೆ.. ಈ ಸುಂದರ ಹಾರವನ್ನು ಶಾಕಾರರಿಗೆ ಹಾಕೋಣ ಬನ್ನಿ.

ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಸುರೇಂದ್ರನು ಜಂಭದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಲು ಮುಂದಾದ. ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗು ವಂತೆ..

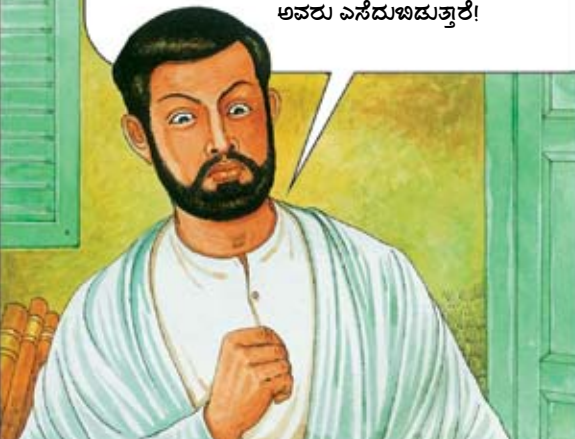
5 ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹಾರವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಅವರ ನರ್ತನ ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

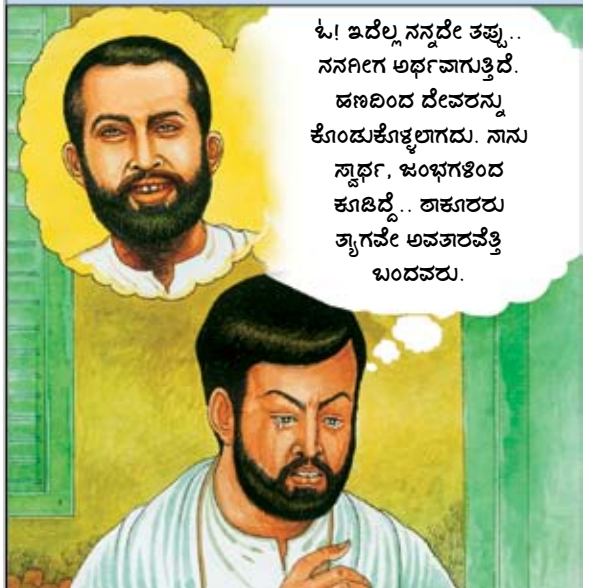
ಅಯ್ಯೋ! ಶಾಕಾರರಿಗೆ ಏನಾಯಿತು? ಅವರೇಕೆ ಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ?

6 ಸುರೇಂದ್ರನ ಜಂಭಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಏಬು ಬಿತ್ತು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತನಗೆ ಗೌರವ ನೀಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳಿದ..

ನೋಡಿ.. ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಹಾರ ಎಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯವೆಂದು ಈ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರು ಎಸೆದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ!

7 ಸುರೇಂದ್ರನಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ಅವನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಗನೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು.

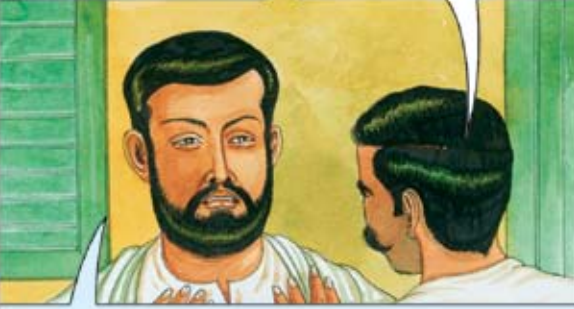

ಓ! ಇದೆಲ್ಲ ನನ್ನದೇ ತಪ್ಪು.. ನನಗಿಗ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಣದಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ನಾನು ಸ್ವಾರ್ಥ, ಜಂಭಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದೆ.. ಶಾಕಾರರು ತ್ಯಾಗವೇ ಅವತಾರವೆತ್ತಿ ಬಂದವರು.

8

ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವನನ್ನು
ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು.

ತಾಕೂರರು ಖಂಡಿತ ನಿನ್ನನ್ನು
ಕ್ಷಮಿಸುವರು. ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟು
ತಿಳಿಯದೆ?

ನನ್ನ ವರ್ತನೆ ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಯಾರಲ್ಲಿ
ಅಡಂಕಾರವಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆ
ಯಾಗುವುದು. ತಾಕೂರರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಯೋಗ್ಯತೆ
ನನಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕೃಪೆ ನನ್ನ ಮೇಲಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಬದುಕಿ
ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ನನಗೆ ಜೀವನವೇ ಸಾಕೆನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

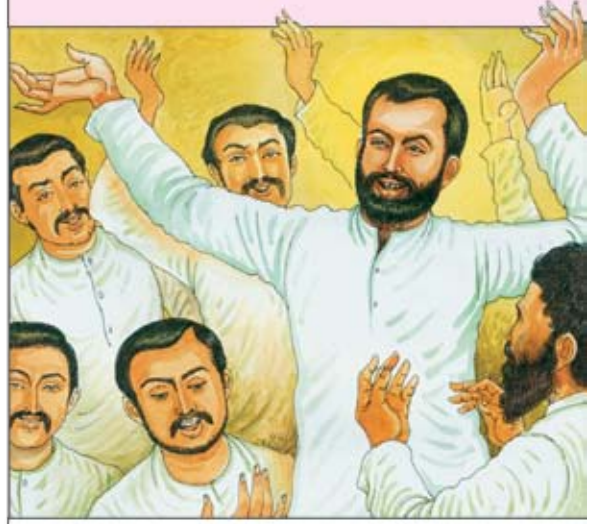
10

ಸುರೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನರಿತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟುಕೊಂಡ.
ಇದರಿಂದ ಅವನ ಅಡಂಕಾರ ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ತೊಲಗಿ
ಹೋಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮೊದಲು ಎನೆದು ಇಚ್ಛಿದ್ದ ಅದೇ
ಹಾರವನ್ನು ಈಗ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಹಾಕಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡರು.

9

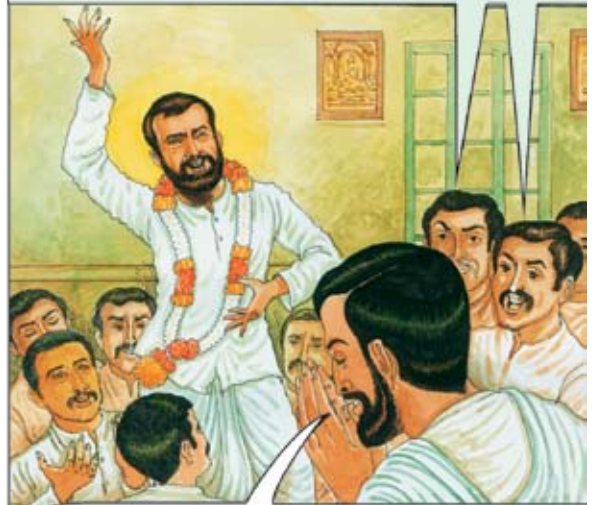
ಈ ರೀತಿ ಒಂದೆಡೆ ಸುರೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ
ಗೋಣಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ...

...ಒನ್ನೊಂದೆಡೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೊಂದಿಗೆ
ಹಾಡುತ್ತ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ಪರಮಾನಂದವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸಿದರು.

11

ಸುರೇಂದ್ರ ! ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ನೀನು? ಒಲ್ಲ ನೋಡು!
ಗುರುದೇವರು ನಿನ್ನ ಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಭಾವೋನ್ಮತ್ತರಾಗಿ
ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

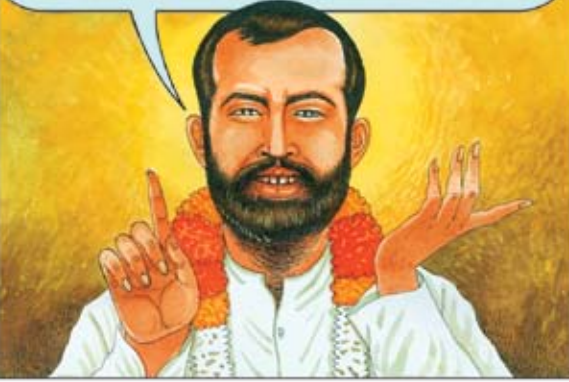

ಆಹ! ತಾಕೂರರ ಕೃಪೆ ಎಂತಹದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲು ಪದಗಳೇ ಇಲ್ಲ.
ಈ ಮೊದಲು ಅವರ ಕೃಪೆಯಾಗದಂತೆ ನನ್ನ ಅಡಂಕಾರವೇ ಅಡ್ಡಿ
ಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೀನರು, ವಿನಯವಂತರು ಮಾತ್ರ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ
ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಅಡಂಕಾರವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿದ ಅವರಿಗೆ ನಾನು
ಸಾವಿರ ಪ್ರಣಾಮ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ!

12

ಪ್ರೇಮೇಶ್ವರ ನರ್ತನದ ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಆ ಡಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿದರು.

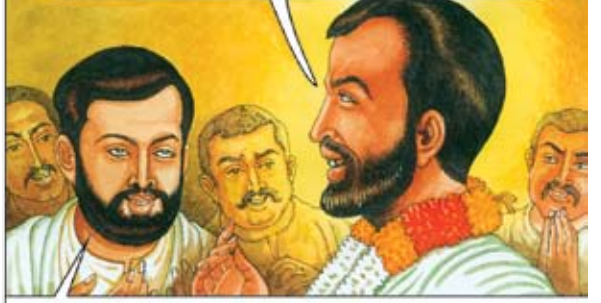
ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೇ ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗ. ಭಕ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಗೆ ಅಡಂಕಾರವೆಂಬುದು ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಡಂಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು.

13

ಸುರೇಂದ್ರನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದ್ದ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಜಗತ್ತಿನ ಅರಿವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುರೇಂದ್ರನಿಗೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಹ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಮರಳಿದಾಗ ಅವರು ಸುರೇಂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

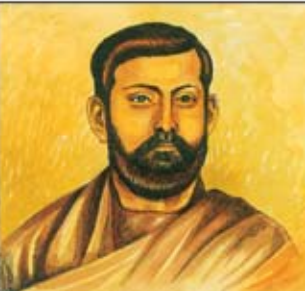
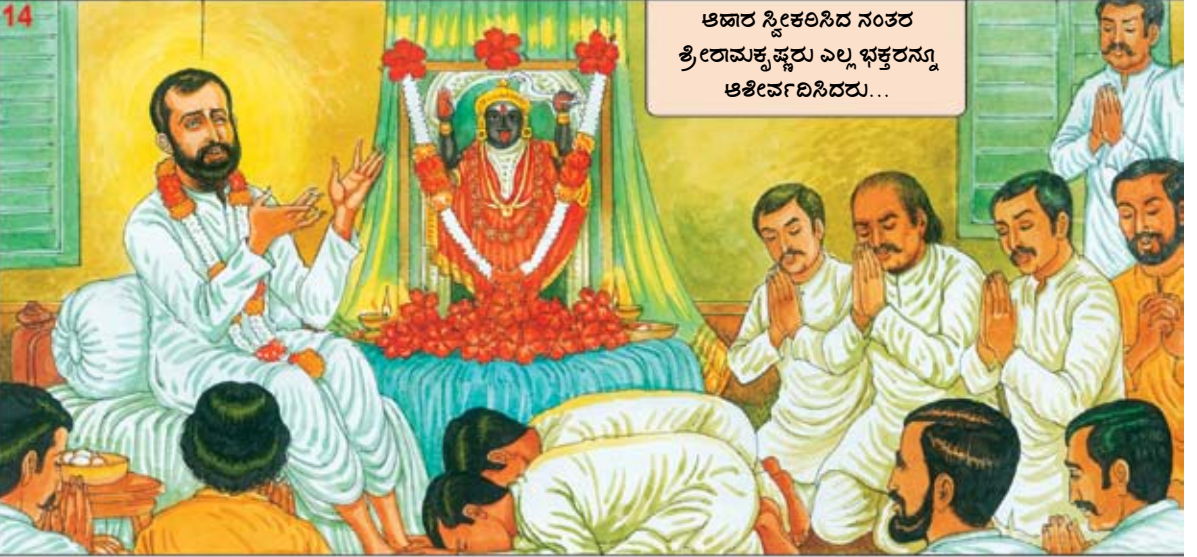
ಸುರೇಂದ್ರ, ನನಗೆ ತಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತೀಯಾ? ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿವಾಗಿದೆ....!

ಖಂಡಿತ! ಈಗಲೇ ನಾನು ಏನಾದರೂ ಆಹಾರ ತರುತ್ತೇನೆ.

14

ಆಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರನ್ನೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು...

ಸುರೇಂದ್ರನಾಥ ಮಿತ್ರನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಎಲ್ಲ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸಿದ ನಾಲ್ವರು 'ರಸದ್ವಾರ'ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದ. ಅವರ ಮಹಾಸಮಾಧಿಯ ನಂತರವೂ ಅವನು ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತವಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಗೆ ನೆರವಾದವರಲ್ಲಿ ಸುರೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲನೆಯವನಾಗಿದ್ದ.